בס"ד

יום **ב', כח' בתמוז** תש"ס (**31** ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

כזכור, ב-ו' אייר בשנת תר"פ(1920-5680), אושרה הצהרת בלפור וגם המנדאט הבריטי על ארץ ישראל בוועידת 'סן-רמו'. היום, **כח' בתמוז** – כשנתיים לאחר מכן – בשנת תרפ"ב(1922-5682), **המנדאט אושר ע"י מועצת חבר הלאומים**. המועצה הטילה על ממשלת בריטניה ליצור תנאים להבטחת הקמתו של בית לאומי לעם היהודי בארץ ישראל. וזאת, בעקבות ההכרה בקשר ההיסטורי בין העם היהודי לארץ אבותיהם, ארץ ישראל.
צעד זה בא בדיוק 3 שבועות לאחר פרסום **הספר הלבן** (בלע"ז: White Paper) הראשון בבריטניה, ב-**ז' בתמוז**. הספר הלבן היה סדרה של מסמכים רשמיים בריטיים בענייני ארץ-ישראל. הספר הלבן הראשון הזה סימן את הנסיגה הבריטית הראשונה מהניסוח המקורי של הצהרת בלפור 5 שנים לפני-כן. הספר פורסם ע"י משרד המושבות בלונדון שבראשו עמד וינסטון צ'רצ'יל, אך – ככל הנראה – נכתב ב**הכוונת** הנציב העליון לארץ-ישראל, הרברט סמואל(!).
{ההמשך יבוא...} [ספר המאה]

****

"**בין המיצרים**": -
עשרים ואחד הימים שבין שבעה-עשר בתמוז לתשעה באב נקראים "**ימי בין המיצרים**" על שם הכתוב: "כל רודפיה השיגוה בין המיצרים" [איכה **א'** 3]. ואמרו חז"ל [איכה רבה א']: אלו ימי הצרה שבין שבעה-עשר בתמוז לתשעה באב, שבהם 'קטב מרירי' (שמו של שד מזיק) מצוי, ושאר מזיקים שולטים בהם וצרות רבות ורעות מצאו את ישראל בדורותיו בימים אלה. וכן חרב הבית (בית המקדש) בראשונה ובשניה בימים אלו של מצרים ומצור ומצוק. משום כך הוקבעו כל ימי בין המצרים לאבל על חורבן בית המקדש."
ולכן, **ממעטים בימים אלה בשמחה**, יותר מבכל השנה, ואין נושאים נשים מי"ז בתמוז עד לאחר ט' באב. ואין עושים מחולות וריקודים בימים אלה, ואין שומעים בהם קול נגינה משום כלי שיר ולא מן הרדיו, ואין עושים טיולים וביקורים של תענוג, ואין מסתפרים בהם. ואולם, הספרדים נוהגים בהיתר תספורת עד השבוע שחל בו תשעה באב, כדעת מרן הבית יוסף.
וכן **נוהגים שאין מברכים 'שהחיינו' בימים אלה** על בגד חדש או פרי חדש, כיוון שהזמן הוא זמן פורעניות ואין לברך 'שהחיינו' לזמן פורעניות. לכן אין לובשים בגד חדש ואין אוכלים פרי חדש. אבל אם נזדמנה לו מצווה עוברת – כגון ברית מילה או פדיון הבן – מברך 'שהחיינו'. וכן, אם נזדמן לו פרי חדש שלא יימצא לו אחר תשעה באב – מברך, ואינו מחמיץ ברכת המצווה. ונוהגים היתר לברך 'שהחיינו' בשבת. לכן, אם נזדמן לו פרי שלא יימצא אחרי תשעה באב, ואפשר לו להשהות הפרי עד ליום השבת, ראוי להשהותו ולברך 'שהחיינו' בשבת. אשה הרה שמתאוה לפרי חדש וכן חולה שצריך לבריאות, אוכלים ומברכים 'שהחיינו'.
ובימים אלה שולטים המזיקין, **ולכן ייזהר בהם כל אדם מכל דבר שיש בו חשש נזק וסכנה**, יותר מן הזהירות שבכל השנה. ולא יכה הרב את התלמידים בימים ההם אפילו מכה קלה, וכן לא יכה אב לבנו בימים אלה.
ואנשי מעשה **קובעים** לעצמם בכל יום **זמן להתבונן ולתאבל על חורבן בית המקדש**. ואת התפילה, 'תיקון חצות', (תפילה על חורבן הבית ותשוקה לבנייתו מחדש, שנוהגים לקרוא אותה בחצות הלילה), יש מקומות שבהם נוהגים לומרה בחצות היום.
[ספר התודעה]

יום נעים!